

Publicerad 2010-07-29 19:02 av PPQ

*Från början skulle den här publicerats vid midsommar, men både nakenbadaren och bonnie och Clyde fick förtur, samtliga tre skrevs i våras*

### **doktorn kap 3 tid hos doktorn**

En ondskefull plan hade genast tagit form inom Britt. En stund funderade hon på att sätta upp sitt gråtoniga blonda hår, men avstod. Hon valde en tjockare klänning och rejäla skor. Kockan hade tickat. Det kändes som om ridån hade gått upp inför andra akt och hon visste bara inte hur hon skulle göra entré. Hur skulle hon presentera sig? Det fanns två val, antingen kunde hon hävda att hon kom å tjänstens vägnar vilket skulle förklara varför hon rusat ut till parken, eller äga som det var, hon ville träffa doktorn. Hur som helst hade hon en tid hos doktorn.

Hon hade valt kläder i mörka nyanser, hon ville kunna försvinna in i skuggorna. Ännu hade hon inte bestämt sig för vad hon skulle ta sig till. Det fanns fortfarande gott om tid att vända, att göra nya val. Ändå var det som en kraft som drog och slet i henne. Det fanns onekligen en tydlig sexuell avsikt, men runt det såg hon andra motiv. Frågorna inom henne, behovet av att få skrika och ställa någon till svars. Stilla det som fanns inom henne som hon tvingade sig själv medge inte var av en primär sexuell natur.

Någon hade sagt att vackra kvinnor som körde risiga bilar antingen inte var till salu eller bannlysta. Innebörden i det var att vackra kvinnor drog män till sig som hade gott om pengar som köpte dyra bilar, och antingen hade vackra kvinnor i gamla bilar låtit bli att attraheras av pengar då de serverades mitt framför näsan på dem, eller så hade de accepterat och blivit besvärliga och där med bannlysts. Hon parkerade sin rostiga 740 vid maskinhallen. Hon övervägde att ta ett av fordonen där inne för att förstärka intrycket att hon kom i tjänstens vägnar. Någon hade sagt att hon var en av de där vackra kvinnorna med en risig bil. Det var en komplimang som hon gillat, men samtidigt hade den väckt dubbelhet. Var hon bannlyst? Var Britt en så besvärlig själ att hon bannlysts? Hon höll inte det för osannolikt. Ogift och vilsen var hon lika fullt. Var det därför hon sökte doktorn? Var det det som attraherade henne? De där tankarna på tvång? Om det skedde skulle hon då bli mindre besvärlig om hon utsattes för tvång och bannlystheten skulle upphävas?

Kanske borde hon skicka ett sms och tala om att hon var på plats. Fast hon ville inte röja sig själv och där igenom framtvinga beslut. Plötsligt kände hon ett regnstänk mot kinden. Det fick inte vara sant, regn kunde senarelägga eller om intet göra hennes planer. Varför var det så bråttom? Med snabba steg började hon röra sig i området. Hon valde att gå för att inte vara bunden till något fordon. Skyn var mörk och hotfull, men det var som om gudarna ännu inte bestämt sig. "Ännu en kamp mot klockan" väste hon. Britt önskade att hon kunde lägga band på sig, dämpa sin iver, sin hetsighet och försöka ha lite kontroll över sig själv.

Det var hon som fann doktorn och inte tvärs om. Kanske hade hon förväntat sig att doktorn skulle sitta och spela fiol likt en vålnad i parken. Kanske hade hon hoppats på att doktorn skulle vara fullt upptagen med att leda sin sekt. I stället stod doktorn och mätte upp något med ett måttband. Då doktorn fick syn på henne stelnade doktorn till. Det ryckte till i vänster mungipa, vänstra ögonbrynet höjdes och doktorn placerade sitt pekfinger och sin tumme under näsborrarna och lät tummen och pekfingret glida åt varsitt håll ut med munnen för att sedan sammanstråla vid hakgropen. Det hela avslutades med en tydlig blinkning. "vad

förskafter mig den äran?” Frågade doktorn rakt på.

Det är möjligt att Britt hade förväntat sig en hälsning som var mer lik Hannibal Lectors, en lång utläggning om något som var briljant, kanske hade hon förväntat sig att mötas av doktorn i en mask. Britt förvånade sig själv genom att svara sanningsenligt ”Jag vet inte.” snabbt skyndade hon sig att tillägga ”Jag ville träffa doktorn, jag behövde nog se doktorn fast jag vet inte varför... men det känns som jag har ett behov av det.” Doktorn såg bekymrad ut. Följdfrågan kändes inövad och inte alls ärlig ”mår du bra?” Britt anade att doktorn hade varit på gång att säga något annat, men svalt orden i sista sekund. ”vad skulle du säga?” frågade Britt. ”Vad var det för ord du svalde, doktorn?” Doktors vänstra mungipa ryckte till, ögonbrynet höjdes markant. Det tycktes vara omöjligt för doktorn att behärska sin ritual. Snabbt förde han pekfinger och tumme till området under näsan. Snart vandrade pekfinger och tumme kring hans mun och blinkningen var närstående. ”Jag skulle fråga vad du gör här?” Britt log snett ”och mitt uppriktiga svar är att jag vet inte, kanske vill jag ha sex med dig, men det känns ändå inte som huvudanledningen.” Doktorn såg granskande på henne. Det såg ut som om doktorn stod och valde bland sina ansiktsuttryck så som man väljer en slips. ”och varför skulle du vilja ha sex med mig?”

Britt slog ut med armarna och skrek ”jag vet inte, jag vet ju för fan inte, jag behöver en doktor och den enda doktorn jag kunde komma på var du.” Doktorn log brett. ”Du ville ha sex med mig och ansåg samtidigt att du behövde en doktor och då valde du en psykdoktor, inte en psykolog, inte en ortoped, utan en psykdoktor.” Ett förstjust fniss undslapp doktorn. ”Saker och ting bär sin egen skepnad, allt är masker, även våra sanningar, vi bär alla masker. Vi spelar olika roller, jag är psykdoktor, jag är förälder, jag är en arbetskamrat, jag är anställd, jag är konsument, alla svar, alla tankar, alla beslut kan kläs i masker, spela sin egna roll i en teater. Det handlar bara om att förstå valet, konsekvensen, effekten av just den masken och vara medveten om hur den masken fungerar i kombination med det som masken döljer, eller hur just den specifika rollen harmonierar med den tänkta skådespelaren.”

Britt skakade irriterat på huvudet. ”Något i den stilen hade jag föreställt mig skulle vara din öppningsfras. Doktorn sken upp. ”en förväntan om en viss specifik mask, men du kanske inte söker en mask, du kanske vill ha en spegel som avslöjar vad som finns bakom maskerna. En spegel som gör att du kan pröva den ena masken efter den andra men ändå se vad masken döljer?”. Britt vände bort blicken. Hon kände en besvikelse. Det var som om allt var förgäves och hon kände sig dum, fånig och pinsam. Det var som ett antiklimax.

”Beträffande sex är det otänkbart, det är fysiskt omöjligt.” Britt hörde varenda ord och hon blev inte förvånad. ”Är du släkt med grundaren av stiftelsen?” Hon hörde hur elakt spydig hennes röst lät. ”Förlåt” skyndade hon sig att säga med djup ånger i rösten. ”Låt oss säga att jag inte kommer kunna visa dig någon form av erektion på grund av fysiska förutsättningar. Och det handlar inte om dig, eller om vad jag vill eller inte vill. Det behöver vi inte ens avhandla genom det faktum att erektion är omöjligt att prestera.”

Britt kände hur det sved i ögonen. Allt hade omintetgjorts. Hon kände sig utlämnad och utestängd. ”Som stiftelsens grundare, du går omkring här...” Doktors mungipa ryckte till. Britt kände en lust att klappa till

doktorn. "Vi bär alla våra masker, grundaren hade ganska uttrycksfulla för att dölja mycket mörka ansiktsdrag. Jag bär mina." Britt försökte samla sig. Det sexuella verkade vara som bortblåst. Snabbt försökte hon omgruppera sina trupper. Vad var det för frågor hon sökte svar på? Vad var det hon behövde få veta för att kunna fortsätta sin resa? Varför behövde hon se doktorn?

Ville hon ha svar? "Doktorn jag vet inte om jag ska fortsätta ställa frågor, för tänk om jag inte får de svar som jag vill ha?" Doktorn lade en hand på hennes axel. "Vilka svar vill du ha då? Om du vet vilka svar du vill ha kanske du inte behöver mina. Varför skulle mina svar vara bättre än dina?" "Kanske söker jag en sekt, kanske söker jag en maskerad hjälte med schizofrena drag och dunkla drag, kanske söker jag någon med mask, kanske jag söker någon som kan tvinga mig till det som jag inte förmår mig själv att göra, kanske jag söker något som jag aldrig varit en del av. Kanske har jag sett för många filmer som 9 ½ vecka, eller eyes wide shot." Doktorn nickade eftertänksamt. "Det är möjligt att du har, det är filmer som dömer kvinnans sexualitet, hon straffas alltid för att hennes moral förfallit. Det är ganska vanligt, sedan försöker den starka mannen rädda henne. vore jag elak känns det som du säker en stark man som kan rädda situationen. Självtaligt föredrar jag batman."

Britt sparkade till med foten i gräset. "Helvetes fan jävlas helvete det var ett helvete felknallat svar." Doktorn skrattade tyst. "Felknallat? Det kanske är ett svar som leder dig framåt, det kanske bara behöver omprövas och vidareutvecklas?" "Vad då kvinnorna straffas?" Doktorn log snett. "Har du sett någon film där kvinnan får ha kvar sin lusta utan att tåmas? Först ska hon hänga sig åt sin utlevnad för att sedan tåmas, det är som det först ska attraheras och sedan tillintetgöras för att hon ska kunna få behålla kärleken. Det moraliserar jag inte över, naturen kan vara sådan, men det är lite som att först klä henne så att hon syns för att sedan slita av henne kläderna, slita bort masken och sminka över allt, skyla kroppen med fikonlöv."

Britt såg på doktorn. "Så du menar att jag vill ha hjälp att hitta min balklänning och sedan under tvång ska den slitas av mig och jag ska få fikonlöv. Jag ska dra alla blickar till mig på balen, få dansa med alla och när prinsen väl finner mig kommer han med våld slita av mig klänningen, tygstycke för tygstycke för att sedan låta mig stanna hos honom i slottet och leva lycklig med honom resten av mitt liv förutsatt att jag är iklädd fikonlöv." Doktorn nickade. "intressant vidareutveckling av svaret, det tycker i alla fall jag." Britt såg på doktorn. "Och det är det jag vill? Jag söker just nu en balklänning..." doktorn höjer handen som ett tecken på att få bryta in "och en bal där du får dansa många danser innan prinsen slutligen dyker upp, och alla kavaljerer kommer slita i din klänning, några kommer säkert få av dig den, eller få in en hand under tyget, men bara prinsen kan slita den sönder och samman och ersätta den med fikonlöv." Doktorn ler "säg det inte Britt..."

Nu dyker frågan upp, den överraskar henne. "vad heter du?" Doktorn vänder sig mot henne och svarar skarpt "Det räcker med doktorn Britt, det räcker med doktorn." Doktorn slappnar av efter ett par sekunders tystnad. "Vi bär alla våra masker, så även jag." Britt finner mod "så ska vi leka doktorslekar?" Doktorn spänner käkarna. "Jag är legitimerad doktor, jag jobbar på ett hem för människor med psykiatriska sjukdomar och handikapp. Vilka doktorslekar hade du i åtanke?" Britt önskade att det nu var hon som svalde orden, men hon lät dem rinna ur hennes mun likt saliven rann ur munnen på en boxer. "Doktorslekar av

sexuell natur.” Doktorn vände sig mot henne och såg Britt rakt in i ögonen. Försiktigt sträckte doktorn ut sin hand mot hennes kropp. Med bestämdhet rörde doktorn vid Britts överhand och några fingrar röde vid hennes bröst. ”oj då det här var illa, jag tror jag måste ge dig en spruta i rumpan till att börja med och sen kanske jag måste fortsätta min behandling, du är verkligen i stort behov av det...” Britt höll på att explodera, inte av ilska utan av ett kaos.

”Det här är verkligheten, det här är verklighetens mask, inte en dålig pornovells mask, jag märker hur hela du är överkåt och vi vill ju inte att du ska bli felknallad. Fantasier är fantasier och man kan nog förverkliga dem, men det är ju bara om man vet vad det är man vill förverkliga först.” Britt skrek rakt ut, ett gallskrik. Doktors ögon lyste upp likt eldklot. ”Även om jag skulle vilja skulle jag inte göra det på måfå, jag skulle fan vilja veta, jag kan fan inte gå på känn bara, det är dessutom högst omoraliskt. ” Britt hade väntat sig det svaret, däremot hade hon inte väntat sig den här situationen. ”Det är emot din läkarroll...” Doktorn skakade på huvudet. ”Nu ser du fel mask, jag är den som styr stiftelsen som anlitat din firma, så ser maskerna ut, ser du inte det? spegeln... och sen var det det fysiska... doktorslekar? Allvarligt talat?” Britt skrek rakt ut ”Det var nog mer den schizofrena hjälten med mask i ärlighetens namn, det där med balklänningen, men tack så jävla mycket, nu har du gett mig ett par nya skruvade fantasier med. som om jag inte hade nog med de som du väckte i mig senast, du vet de där om att pervot som grundade det här satt och tittade på då kvinnor under tvång tvingades att gnida sig mot en staty, då han var oförmögen att tillfredsställa kvinnorna. Kanske lite kryddat av egna små slutsatser och fantasier som skenade i väg, något om en sekt där du var sektledare som förde stiftelsens traditioner vidare.”

Doktorn stampade med sina fötter i marken. ”Fan, fan så du vill klä av dig naken, klänga på en staty medan jag tittar på oförmögen att få erektion? Ja erektion lär ju utebli, så slit av dig kläderna så gör vi det du kommit för. Det känns som du irrat genom en öken i dagar och sökt vad som helst för att släcka törsten. Duger det här som källa för att släcka din törst må det då bli så...” Britt såg på doktorn med tårfylld blick. ”Du anar inte hur rätt du har, jag har till och med raggat på nätet den sista tiden för att hitta någon, någon som vill göra det. ”Doktorn tog ett par djupa andetag. ”många kavaljerer på balen, några kanske kan få av dig klänningen, några får nöja sig med att köra in handen under tyget..” Britt fyllde i resten ”men bara prinsen kommer slita sönder klänningen och sedan klä mig i fikonlöv.” ” Britt jag har min mask...mina händer är fullt upptagna med att hålla fast min mask, jag kan inte slita sönder tyget i din balklänning för då tappar jag min mask.”

Britt såg skeptiskt på doktorn. ”Jag trodde problemet svar att jag inte hade en balklänning, än mindre än bal. Doktorn lade huvudet på sne. ”Balklänningen har du nog nu vid det här laget, frågan är om du har hunnit komma in på balen ännu, jag tror du tar för dig, kvällens första glas med bål.” Britt torkade bort tårarna och försökte låta stark på rösten. ”I så fall ska ju inte prinsen dyka upp ännu, då ska ju kavaljererna stå på rad och jag vill nog gärna dansa med en schizofren maskerad hjälte. En sådan kan gärna få hålla i sin mask med båda händerna och låta mig behålla kläderna. Släpper den maskklädda masken med en hand så räcker det för att känna sig lite trevande fram under klänningen, eller om den maskbeklädda dansar ordentligt utan att trampa mig på tårna kanske jag tar av mig klänningen frivilligt, bara du har masken på dig.” Doktorn såg förtvivlat på kvinnan. ”Doktorslekar hade varit att föredra.”

Britt fann sig själv förlorad i ett inre kaos. Desperat ställde hon frågan. "Du är verkligen impotent" doktorn såg inte på henne. "Du har verkligen din balklänning på dig och min gud du dansar snart med vem som helst." Britt struntade i den sanningen. "Så doktorn du kan inte dansa vill du då titta på när jag dansar? Eller räcker det med att jag tar av mig klänningen?" "britt vad skulle det tjäna till? Jag kan ju inte dansa, jag är halt." Britt lade sin hand på doktors rock. Hon viskade i doktors rös "om doktorn kunde dansa skulle då doktorn vilja dansa?" "om jag försökte dansa skulle jag förlora masken då jag försökte hålla balansen och inte trampa dig på tårna på grund av att jag är halt..." Britt skakade på huvudet. "Det där svaret var egentligen inget svar, men det går säkert att vidareutveckla."

Hon hade kommit till doktorn för att få svar, för att komma någonstans och nu kände hon plötsligt att det fanns en antydning där till svar. "Det behöver inte vara så som då, det finns hjälp, skoinlägg för halta, och jag kan dansa för dig du kan tvinga mig dansa..." Doktorn såg avvaktande på Britt. "Menar du protes, viagra, pump? Eller menar du dildosar?" Britt strök doktorn över kinden. "Det var masken, det svaret var en annan sak. Skulle du vilja? En helt annan fråga, hur i så fall skulle du vilja dansa, vilken typ av dans, vals, eller kanske tango eller disco?" doktorn tycktes slappna av aningen. Det ryckte i vänster mungipa, ögonbrynet höjdes, fingrarna utförde sin vandring och allt avslutades med blinkningen. "De svaren kära Britt de kan vidareutvecklas."

"Jag tänkte till och med komma hit natten vid sommarsolståndet för att jag hoppades hitta en sekt som leddes av dig." Doktorn såg stint på henne. "Jag har aldrig sagt det här till någon, men du behöver faktiskt träffa en doktor." Britt log "jag vet, och jag tror jag sökt upp en." hon kysste doktorn. Doktors kropp spände sig. "Det är en kyss, den innefattar inte könet" doktorn såg ut att fundera på det och tvekande kysste doktorn Britt. Britt manade doktorn genom att fördjupa kyssen.

"Du kanske har rätt, men min mask kan ändå rämna och jag är mycket noga med min mask." Doktorn tog tag i Britt och föste henne mot en av skulpturerna. Britt hamnade framför ett monument som hon inte kunde se till fullo. Det var ett mastodont verk, hon kunde känna dess kraftfulla energier. Det var som om statyn hade en märklig dragningskraft. Doktors händer var överallt på Britts kropp. Hetsigt drog doktorn upp britts klänning. "Ska du undersöka mig? Jag behöver botas." doktorn ställde sig bakom Britt vars länning nu var uppdragen. "Du behöver botas, och jag ska nog bota dig." Doktors mustasch kittlade vid hennes nacke. Britt skrek till då det brände till över hennes skinkor. Det smäll en gång till, och ytterligare ett par gånger. "Du är en mycket stygg flicka, och de där smällarna har du gjort dig förtjänt av." doktorn tog ett steg bakåt. Britt vände sig om och rättade till klänningen. "Doktorn hävdar att doktorn inte kan dansa, jag vet inte hur det är med den saken, jag får väl lov att tro på doktorn, men en sak kan jag då säga på en gång och det är att doktorn tveklöst kan hålla takten."

Do passerade en staty so föreställde en naken kvinna. Dom stannade vid den Könet var väl format och detaljerna skymdes inte. Skulpturens sköte var i Britts ansiktsnivå. Plötsligt kände hon doktorn bakom sig. Hårt pressade doktorn henne mot skulpturen så att hennes ansikte vidrörde skulpturens sköte. "till en början trodde jag att du hade tagit mig för en psykolog, men nu inser jag att jag får visa vad min läkarlegitimation

är värd.” Britt kände hur klänningen drogs upp och doktors kalla händer sökte värme mellan hennes ben. Fingrarna trevade på insidan av hennes lår och öppnade och släppte fram värme och fukt.” Slicka hennes bronssköte, och ta på hennes bröst.”

Britt tvekade och fick ett par nya smällar. Den här gången fick smällarna henne att skrika. Svedan brände mot hennes rumpa. ”Slicka, jag ska bota dig slyna.” Sommarkvällen blev allt mörkare och regntyngda moln fick sommarkvällen att rusa mot sin förvandling till sommarnatt. Insikten kravlade sig upp i Britts medvetande, doktorn visste antagligen vad alla statyer hade för funktion. Kanske hade grundaren av stiftelsen just haft denna tanke med statyn. Britt kände en dragning till statyn. Det var som om den levde. Varsamt kysste hon statyns sköte och började röra vid statyn. ”Ordentligt, kvinna” fräste doktorn. Britt lät sina händer smeka statyns kropp och händerna formade sig kring statyns nakna bröst. Statyns kropp var skrovlig och ojämn och det fick Britt att tänka på en kvinnas kropp med valkar och bristningar i huden. En kvinna som levte. Doktors fingrar grävde inne i henne och hon lät det ske. hon stod stilla med sin underkropp och lät doktorn känna sig fram. ”Egentligen borde jag visa dig hur man ska göra...” Britt svarade hest ”kan du inte visa mig hur man ska göra, du kan använda mig?” Blotta antydning som hon lämnat ifrån sig fick henne att skämmas. Varför hade det varit en befrielse om hon hade blivit tvingad att låta doktorn slicka henne i stället för att som nu tvingas be om det? Varför hade tvång varit att föredra?

”Djävulen öppnar en dörr iklädd mask och frestar, det är bara att slinka in, glida in, smita in...” Britt uttalar orden mest för sig själv. ”Vem av oss frestas av djävulen?” doktorn drar ut sina fingrar och vänder Britt så att de kan se varandra i ögonen. Britts andhämtning är ljudlig. Hennes blick är blank. ”Vi båda, kanske, eller? Vilken mask bär djävulen? En doktors eller en kvinna i balklänning som dansar?” Doktorn lade en hand vid hennes kind. ”vad gör sådana kvinnor som du själv och sådana människor som jag själv i en sådan här värld? Varför möts en kvinna som du själv en doktor som jag?” Britt slår armarna kring doktorn och kysser doktorn. Doktorn besvarar kyssen. ”För att finna botemedel, för att hon ska botas och för att doktorn vill lära sig att bota, hitta botemedel till sådana patienter som den där kvinnan, en sådan kvinna som jag själv...” Doktorn släpper taget om henne och ser forskande på Britt. ”Så får jag se den erektion som uteblir?” Britt låter lekfull i rösten. Doktorn skakar på huvudet. ”Nej det är jag som är doktor, det är jag som undersöker dig, inte tvärs om. Kom så ska jag fundera på botemedel.”

”Jag borde tvinga ner dig på rygg, sära dina ben och föra in en blomsterknopp i ditt underliv. Med all kraft skulle jag tvinga kvar den tills den fick liv i dig och slog ut.” Britt svarade tyst ”det har du redan gjort. Och kanske det botar, långsiktigt åtminstone.” Doktorn slog sina armar kring Britt, strök henne över håret och viskade i hennes öra ”jag kan inte bota dig. Jag kan inte skriva ut något recept.” Britt svarade med grötig röst ”kan du ställa en diagnos?” Doktorn skakade allvarsamt på huvudet. ”Nej det kan jag inte för jag bär en mask, jag är antagligen schizofren.” Britt log intill doktors kropp. Hon njöt av värmen. ”En schizofren hjälte med mask.” ”Jag kan inte ställa en diagnos, jag jobbar med patienter som är psykiskt sjuka och du lider inte av en psykisk sjukdom. Jag har egentligen gjort mitt, jag har väckt frågor inom dig men du måste söka svaren. Mer än så kan jag nog inte göra är jag rädd för. Inte ens om jag tog av mig masken.”

Britt såg på doktorn, hon rannsade doktorn och frågade ”och du? Har några frågor väckts inom dig?” doktorn log mjukt ”Du har vänt upp och ner på allt, du gav mig svaret med, jag behöver bara vidareutveckla det.” Britt skrattade ”svaret, eller vidareutveckla svar är det botemedlet?” Doktor nickade belåtet. ”Om svaret i vidareutvecklad form blir nya frågor då är man på god väg att kunna ställa en diagnos... dock finns det inte alltid botemedel för alla diagnoser... allting går inte att bota, vissa saker ska man inte ens försöka bota, ibland handlar det snare om att lära sig att leva med det och göra något positivt av det.” Britt sög lite på underläppen. ”Doktorn, vad var det för svar jag gav dig som du måste vidareutveckla?” Doktorn gick fram till Britt igen. Hon pressade sin kropp mot Britts, började smeka henne, förde in sin hand mellan Britts ben, naglarna drogs genom buskigt hår och hittade en öppning. ”Jag skulle kunna säga att djävulen öppnat en dörr och frestat men...” Britt slöt ögonen ”men svaret doktorn?” Doktorn drog ut sin hand, slickade av de finger toppar som varit i Britt och suckade njutningsfullt. ”Svaret är felknallad.”

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten